

Leprovica 45 — Kuća je, prema prema predaji, građena 1895. god. po uzoru na izvjesnu posavsku kuću, a gradio ju je Cesar Imbre iz Obedišća.

Savski Nart 1 — Na ulaznom je trijemu zapisano: Štefan Bogdan i Marko Janković tesari, Jakob Bogdan Kralj, kuće gospodar 19 IHS 00. Prozorje bb — Tesari iz sela: Grgušići Blaž i Makar Josip.

Oborovo 226 — Na polutan je crtorezom i bojom zapisano: Štefan Sočnić 19 IHS 09, Živila Hrvatska. Hrebinec 36 — Palem Mijo Habitor (iz Ježeva) kućevlasnik Stjepan Balija, izvedeno rezbarijama na trijemu kuće.

Kako su kuće bile drvene i bez stalnih temelja, mogle su se i prevlačiti. Prema kazivanju Stjepana Pužeka iz Leprovice 42, majstor koji je prevlačio kuće na »valcima s vitlom« zvao se »vlekić«, a poznati »vlekić« je Jandric iz Rugvice.

BIBLIOGRAFIJA

Josip Adamček: **Povijest vlastelinstva Božjakovine i okoline**, »Kaj« IV, Zagreb 1981, str. 105–134.

Josip Buturac: Brckovljani — Božjakovina 1209–1980.

Josip Ćuk: Velika župa prigorska. Zagreb 1942. godine

Enciklopedija Hrvatske povijesti i kulture, 1980., str. 580, seoska samouprava

Enciklopedija br. 6, JLZ, Zagreb, 1959, str. 728, zemljische zajednice

Peter First: **Obnova in varstvo arhitekturne dediščine**, Ljubljana, 1979.

Stjepan Pavičić: **Moslavina i okolina**, »Zbornik Moslavine« I, Kutina, 1968, str. 127.

Nadežda Pešić — Maksimović: **O metodici istraživanja spomeničkih vrijednosti seoskih sredina**, »Zbornik zaštite spomenika kulture« XIX, Beograd, 1968, str. 105 do 116

Nadežda Pešić — Maksimović: **Spomeničke vrijednosti seoskih centara u Srbiji**, Beograd, 1984, str. 9–141.

Franjo Rački: **Popis župa zagrebačke biskupije 1334. i 1501. godina**, »Starine« IV, JAZU, Zagreb, 1972.

Davor Salopek: **Metodologija aktivne zaštite ruralnih ambijenata, studije uz pros-**

torni plan općine Sisak, »Arhitektura« br. 154, Zagreb, 1975.

Gjuro Szabo: **Izvještaj o radu zemaljskog povjerenstva za očuvanje umjetnih i historijskih spomenika u Hrvatskoj i Slavoniji za godinu 1911.**, »Vjesnik Hrvatskog arheološkog društva«, NS XII, Zagreb, 1912.

Josip Trupec: **Općina Dugo Selo danas, jučer i sutra**, »Kaj« IV, Zagreb, 1981, str. 3–60.

Dokumentacija Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture u Zagrebu

Zajednički prostorni plan grada Zagreba i Zajednica općina Zagreb, Elaborat urbanističko-konzervatorske dokumentacije, Regionalni zavod za zaštitu spomenika kulture 1982. god.

Generalni ubarnistički plan grada Zagreba

PROSTORNI PLAN REGIJE

Savezni zavod za statistiku: Popis stanovništva i stanova 1971. godine. Stanovi, godina izgradnje i kvalitet, Beograd, 1972.

IZVORI

Katastarske mape iz 19. st. — Katastarski ured općine Dugo Selo

Arhiv Kukuljević-Sakcinski — Povijesni muzej, Zagreb

ICOM — ICOM

Ne zaboravimo predmet muzeja

Ssimpozij ICTOP-a u Dubrovniku, 2—6. 9. 1985.

Ivo Maroević

Filozofski fakultet.
Zagreb

Primljeno: 20. 1. 1987.

Potkraj ljeta 1985. god. u Dubrovniku je održan — po prvi put u našoj zemlji — godišnji sastanak i simpozij ICOM-ova Međunarodnog komiteta za odgoj i obrazovanje muzejskog osoblja (ICTOP) s temom **Ne zaboravimo predmet muzeja**. Simpoziju je prisustvovalo 18 stručnjaka iz zemlje i inozemstva, a održavao se u prostorima Interuniverzitetskog centra u Dubrovniku. Muzejski radnici Dubrovnika pružili su svesrdnu pomoć i pomogli u organiziranju pratećih aktivnosti, kao i u vođenju administracije simpozija.

U uvodnoj riječi Patrick J. Boylan (Velika Britanija), predsjednik Komiteta, govorio je o značenju teme i o dvoznačnosti naslova, koji posebice u engleskom jeziku, a uz ovakav naš pomalo doslovni prijevod i u našem jeziku, znači muzejski predmet i predmet ili sadržaj muzejskog rada. Ova dvoznačnost istovremeno ukazuje na neraskidivu povezanost muzejskog rada s muzejskim predmetima. Ukažujući na postupno smanjivanje interesa za muzejski predmet u odnosu na muzeografska i ostala sredstva koja u muzeju današnjice stoje osoblju na raspolaganju za prenošenje muzejske poruke, Boylan se založio da muzejski predmet bude u fokusu interesa, kao i u centru muzeoloških obrazovnih programa, posebno onih na sveučilištima gdje teorijski aspekt prevladava nad praktičnim.

Frans Schouten (Nizozemska) iznio je iskustva Reinwardt Akademie iz Leidena u obrazovanju studenata za praktični rad u muzeji-

ma, a u tom je kontekstu bilo i izlaganje Mette Simpson Tang (Velika Britanija) koja je iznosila objekcije na profesionalno obrazovanje muzejskog osoblja s konzervatorskog aspekta prvenstveno ukazujući na potrebu brige u rukovanju i održavanju muzejskih predmeta.

Praktične primjere iznosili su neki drugi sudionici simpozija. Tako je Jan Cuypers (Belgija) govorio o problemu rukovanja etnografskim predmetima na terenu, prvenstveno na primjerima iz afričkih zemalja, kad je na raspolaganju neuvježbano osoblje, upućujući na niz praktičnih rješenja identificirajući ih kao podlogu za specijalne programe, kojima bi se obrazovali pomoćnici pri kolekcioniranju i transportu takvog materijala. Jane R. Glaser (USA) iznijela je iskustva ogledne studije o preventivnoj brzini za muzejske predmete, koju je Smithsonian Institution provela u Pakistanu, posebno ističući probleme s kojima se susreće goststranac kad provodi takvu akciju u

zemlji različitih kulturnih tradicija od one iz koje je došao.

Ja sam pokušao u teorijskom prilogu razlučiti funkcije muzejskog predmeta u okviru muzeologije kao znanstvene discipline i tog istog predmeta kao objekta izučavanja u temeljnim znanstvenim disciplinama, iznalazeći veze u kojima taj predmet služi kao spona između dvaju različitih znanstvenih disciplina. U tom sam kontekstu naglasio kako se muzeologija zadržava na komunikacijskoj i informacijskoj razini primjenjujući sintetički pristup, a temeljne znanstvene discipline na dokumentacijskoj i komunikacijskoj razini uz primjenu pretežno analitičkih pristupa.

Zapažena je diskusija Oystein Frøiland (Norveška), koji je inzistirao na utvrđivanju odnosa muzeja i života posredstvom muzejskih predmeta naglašavajući da razlika između muzejske i prave realnosti mora naći mesta u obrazovnim programima.

Peter van Mensch (Nizozemska) nije sudjelovao u radu simpozija, ali je posao pismeni prilog u kome analizira muzejske predmete kao nosioce podataka, a muzeologiju kao disciplinu koja treba izučavati i štititi informacije koje su sadržane u muzejskim predmetima. Analizirajući značenja daje vrlo instruktivan primjer načina na koji se može promatrati kartonska kutija za veliki hamburger (Big Mac Box). Usvojeno saopćenje, kojim se izražava gledište komiteta prema tematiki koja se razmatrala na simpoziju, moglo bi se sažeti na urgentno traženje da se muzejski predmet i njegovo proučavanje i rukovanje vrate na središnje mjesto u muzeološkom obrazovanju. U tom kontekstu se preventivna zaštita smatra bitnim sastavnim dijelom znanja što ga moraju imati muzejski radnici. Stoga sadržaji takvih programa traže stručnu i međunarodno prihvaćenu artikulaciju. Dio izlaganja s ovog simpozija objavljen je na našem jeziku u časopisu »Informatologia Yugoslavica«, 18 (1—2), 1986.

Sva izlaganja, program i rezolucija sa simpozija objavit će se u posebnoj brošuri ICOM-a u redakciji Nacionalnog komiteta ICOM-a za Jugoslaviju a izići će iz tiska u prvoj polovici 1987. godine.

Iako je na simpoziju sudjelovalo relativno malo stručnjaka, ipak možemo biti zadovoljni kvalitetom i aktualnošću iznesenih misli i isku-

stava i reći da su se Dubrovnik i Interuniverzitetski centar pokazali kao izvanredan resurs za održavanje muzeoloških seminara i tečajeva.

Konferencija PTT — muzeja — Stockholm, 2—5. rujna 1986.

Dunja Radošević

PTT-muzej,
Zagreb

Primljeno: 14. 11. 1985.

Godine 1986. obilježena je 350-godišnjica postojanja Švedske pošte pa je tom prilikom u Stockholmu organizirana velika međunarodna filatelička izložba **Stockholmia '86**. Za radnu grupu PTT-muzeja Međunarodnog društva muzeja transporta (pri ICOM-u/UNESCO) upriličena je u Stockholmu od 2. do 5. rujna 1986. godine prva samostalna konferencija koja je uglavnom održana 1986. god. u zgradama Poštanskog muzeja. Prisustvovalo je više od 40 sudionika iz mnogih evropskih zemalja te predstavnici iz Meksika.

Svakodnevno su, nakon razgledavanja interesantnih postava i prostora, čitani referati, koji su potom bili prodiskutirani. Tako se saznalo da svi PTT-muzeji nemaju iste sadržaje. Primjerice, PTT-muzeji u Njemačkoj, Čehoslovačkoj, Mađarskoj, Švicarskoj kao i u Jugoslaviji svojim radom obuhvaćaju područje pošte, telegrafije, telefonije i filatelije. U okviru filateličke organizacije Švedska ima muzej s poštanskim i filateličkim sadržajima a telekomunikacije su prezentirane u drugoj muzejskoj ustanovi koja je administrativno i jednim hodnikom povezana s Tehničkim muzejem. Zanimljiv je holandski PTT-muzej u Haagu koji svojom djelatnošću — filatelija, povijest pošte i telekomunikacija — obuhvaća i povijest radija. U Velikoj Britaniji filatelija odvojena od PTT-muzeja tako da se velika filatelička zbirka nalazi u Britanskoj knjižnici u Londonu.

Uvodne su teme Konferencije bile: **Kako zainteresirati ljudi za PTT-muzeje?**; **Koju vrstu predmeta treba PTT-muzej sakupljati?**; **Kako zaštiti izložene predmete?**; **Rukovanje, držanje i čuvanje maraka**;

Novinske marke u Čehoslovačkoj; Različiti načini prezentiranja maraka i proizvodnje maraka u poštanskim muzejima, Publikacije PTT-muzeja.

Elisabet Olofsson, kustos Poštanskog muzeja iz Stockholma, dala je konkretni opis radova na rekonstrukciji zgrade Poštanskog muzeja i rada na novom postavu, navodeći pritom niz organizacijskih potешkoća uz izričitu napomenu da nije bilo problema finansijske prirode. Prikazujući povijest švedske pošte, švedski su muzealci postavljali ptt-predmete u scene oživljene lutkama. Vrlo je interesantan pristup lutkama. Dokumentarno su traženi podaci o osobama koje su bile vezane uz pojedinu vrstu izloženih predmeta. Tako je izabran tip osobe koja je vrlo realistično, s punom ekspresijom, prikazana lutkom. Svi ostali za ugodaj neophodni — ali anonimni pojedinci i grupe ljudi — prikazani su potpuno apstraktno.

Uz drvene voluminozne i kartonske plošne skulpture zanimljiv je prikaz na tapetom prekritoj zidnoj površini — od tapete izrađena, na samom zidu, uobičajena je silueta poštanske činovnice. Po mišljenju autorice izložba ne smije davati neutralan, kompletan pregled povijesti pošte već prikazati razvoj pošte u društvu, tako da posjetilac ne čita »školsku knjigu povijesti« jer mu scena budi interes i pobude nova viđenja povijesti. Tekst u poštanskom postavu iznosi on što se ne može vizualizirati, dok je filatelijski postav opisan pratećim tekstrom.

Zanimljiva su iskustva Larsa Alma, švedskog dizajnera svjetla, koji preporučuje da se u radu na muzejskim postavima angažiraju arhitekt i dizajner svjetla koji imaju i solidno muzealno iskustvo. Samo tako će se stvoriti odgovarajući ambijent u kojem će eksponati maksimalno govoriti jezikom zamišljene teme izložbe.

Sadašnji predsjednik Grupe PTT-muzeja pri ICOM-u, direktor ženevskog PTT-muzeja Jean Pierre Haldi, smatra da su osnova za rad muzeja potpora i novac. U radu muzeja preporuča sakupljanje u kojem se polazi od širokog interesa za mnoštvo predmeta ali se istovremeno treba težiti i visokoj kvaliteti. Pritom treba uzeti u obzir da ono što su prethodnici sakupljali sačinjava muzej današnjice, a ono što se danas sakuplja kreacija je muzeja sutrašnjice.